

Му́ро́дъ ханна́л люба́ оу́чёнія, и во чте́нїи ст҃ихъ писаній
оу́пражнилѧса, слисте́й оу́клонилѧ є́сі, блаже́нне, смрад-
ныхъ и безчестныхъ: и ѿблаговонилѧ є́сі еже́ствен-
ными дарованіи оу́добраѧса.

Дреманіе въ ждома ѿ душі блаже́нне, ѿгналъ є́сі, еда и бгъ
пріеди нѣвѣлаѧ всенощными стоаиїи, непреклоненъ нѣждами
єстественными. Тѣмже ко дню навечернемъ прешелъ є́сі.

Бгоро́диченъ:

Икѡ чертогъ ѿдышевленный ежей и кадильницъ разбилиаго
и свѣтоноснаго оугла, приснорадованію блажимъ бцъ,
зовдше: радыся ходатанце, спасеніаго воззванија.

Катавасіа: Овѣрзъ оу́стѣ моя: Пѣснь Г. ірмосъ:

На камени мѧ вѣры оутвердивъ, разширилъ є́сі оу́стѣ моя на враги
моя. Возвеселился дахъ мой, внегда пѣти: и быть сѣ, та́ко же бгъ
нашъ, и ибѣсть праведенъ, паче тебѣ гдн.

Глаголимъ животочнымъ вниманія, испилъ є́сі вода спасе-
нія, возгнушався горькаго грѣха, и поѧ глаголалъ є́сі
бгъ проокопіе: та́ко ибѣсть сѣ паче тебѣ гдн.

Илованіе стажалъ є́сі хрѣтоподобно, раздалъ є́сі богат-
ство требовущимъ, ибоное богатство ходатайствующее
тебѣ, єгоже и полѹчили є́сі, волѧ, проокопіе: та́ко
ибѣсть сѣ паче тебѣ гдн.

Присвоенія зиждителю любовию еже́ственою, пріалъ є́сі
ибоное наслѣдіе. Древа животнаго полѹчили сподобиля є́сі
блаженне, бготвореніемъ ѿбождаѧса, и поѧ славне: та́ко
ибѣсть сѣ паче тебѣ гдн.

Бгоро́диченъ:

Сыци агглъ стѣни, зиждитела агглъ во твою бокъ
носила є́сі, и родила є́сі бгомати, на избавленіе чело-
вѣкѡмъ поющими ти: та́ко ибѣсть пречисты, развѣ
тебѣ влчице.

Сѣделенъ, гласъ дъ:

Благоволивъ благимъ дѣяніи, искуслилъ є́сі та́ко злато